

2006

Rok 2006 se zapsal do historie České republiky především jako rok takzvaně supervolební. V jeho průběhu se uskutečnily celkem troje volby – parlamentní, senátní a do obecního zastupitelstva. Volby parlamentní konané v průběhu června sice neměly žádný bezprostřední dosah na naši obec, ale výrazně zahýbaly celostátní politickou scénou. Jejich vítězem se po 10 letech stala Občanská demokratická strana, která se po devítiletém období v opozici vrátila jako majoritní strana k vládě. Po dlouhém a vyčerpávajícím povolebním jednání vznikl až na konci roku trojkoaliční kabinet ve složení: ODS, lidová strana a v poslanecké sněmovně poprvé zastoupená Strana zelených. Slabá vláda ale vykazuje pouze 100 hlasů v dvousetčlenné sněmovně a opírá se o dva přeběhlé poslance z opoziční sociální demokracie. Zdlouhavá jednání o podobě kabinetu vyvolaná patovým rozložením hlasů ve sněmovně a často zřejmě i malou ochotou politiků dělat kompromisy se stala oprávněným a častým námětem kritiky i zdejších občanů. Všeobecně vítaným zpestřením únavných politických jednání se stalo vítězství české kandidátky Taťány Kuchařové v celosvětové soutěži krásy Miss World o nejkrásnější dívku světa.

Ještě jedna výrazná vzpomínka se zřejmě vybaví podstatné části obyvatel České republiky při hodnocení roku 2006, a to extrémně dlouhá a tuhá zima. Vyvolala v dnešní éře již jen těžko zpochybnitelného globálního oteplování klimatu velké překvapení a zřejmě představuje jeden z mnohých se výkyvů a rostoucích extrémů dnešního podnebí. Zimní počasí se sněhem a mrazem ovládlo Vísku na konci roku 2005 a trvalo nepřetržitě nevídaných šest týdnů až do částečné oblevy 10. února, odkdy již ve dne teplota vystoupala občas nad nulu. Jinak ovšem celou zimu převažovaly teploty pod bodem mrazu, a to i včetně denních a mrazivá nadvláda zimního počasí přetrvala až do konce března. Ve třetí dekádě ledna a na počátku února klesaly během nočních hodin až pod – 20°C, rekordně nízkou teplotu naměřili zdejší obyvatelé 6. února, kdy se rtuť teploměru zastavila až na – 24 °C. Množství sněhu díky častému sněžení postupně přibývalo od 20 cm na počátku roku až po 50 cm během února. V obci sněhová kalamita tak jako jinde zkomplikovala především dopravu a přinesla zvýšené nároky na údržbu místních komunikací, kterým hrozila neprůjezdnost a musely být uklízeny pomocí bagru. V blízkém okolí začaly pod neobvyklou tíhou sněhu padat střechy. Zřícení střešní konstrukce hrozilo i chotěbořskému zimnímu stadionu, do jehož zastřešení nedávno město investovalo mnoho miliónů korun. Na úklid prohýbající se střechy město povolalo jednotky hasičů a vojáků, ale ty byly statikem odvolány pro nebezpečí katastrofy. Střecha skutečně poklesla, ale naštěstí se opřela o sousední dům úřadu práce, který musel být evakuován. Ke zřícení nicméně nedošlo.

Převážně zimní počasí trvalo i během února. Tehdy, od druhého únorového týdne, již teploty během dne vystupovaly nad bod mrazu. Nejteplejším dnem se stal 20. únor, ovšem s pouhými 7 °C. Během noci mrzlo

celý měsíc a trvala i sněhová pokrývka, občas občerstvená novou nadílkou. Nadvláda zimy přetrvala hluboko do března, ještě druhý březnový týden mrzlo opět i ve dne a denní teploty nad nulou přišly definitivně až na konci druhé březnové dekády. Pět dní před koncem měsíce naopak přišlo oteplení a především déšť, který vyvolal prudké tání nahromaděného sněhu. Nikoho už zde nepřekvapí, že již den poté následovalo rozvodnění Doubravy. Ta vystoupala z koryta a následnou středu 29. března se rozvodnila natolik, že musela být uzavřena silnice z Vísky na Maleč. U řeky celou následující noc hlídali členové Sboru dobrovolných hasičů a u domku rodiny Hořínkovy z čp. 31 byl připraven traktor pro případnou evakuaci. Voda zatopila sklepy některých domácností, například rodiny Filipovy čp. 64 či Vidlákovy čp. 58 a strhla i část zmíněné silnice.

Povodňové zakončení zimního období, které si například rozvodněním Vranovské přehrady a zaplavením Znojma vyžádalo čtyři oběti na lidských životech, ukončilo podle meteorologů nejsilnější zimu za posledních 30 let. Ohledně její délky se objevil názor, že byla dokonce nejdelší za posledních 100 let, protože sníh ve výšce nad 600 m.n.m. ležel rekordních 148 dní a některá místa tak zůstávala pod sněhovou pokrývkou od 17. listopadu až do jarních měsíců. Ač zpočátku kralování zimy vyvolalo úsměv na tváři dětí a milovníků zimních sportů, později se její nekonečnost stala námětem mnoha stížností a nářků. Krásně je vyjádřil folkový zpěvák Jaromír Nohavica, který zřejmě v nejhranější a nejcitovanější písni této zimy zvané Ladovská zima opakovaně pěl z rádií „To mokré bílé svinstvo zas padá mi za límec, už čtyři měsíce v jednom kuse furt prosinec“.

Přelom března a dubna proběhl už naštěstí ve znamení příchodu opožděného jara. Ještě 10. dubna se v podobě drobného poprašku přihlásil o slovo sníh, ale již o 12 dní později teplota v obci poprvé překročila 20 °C ve stínu. Jaro jako celek lze označit za spíše chladnější a to zejména květen, jehož maximální teplota dosáhla pouze 22 °C. Naopak červen hodnotili odborníci jako nadprůměrně teplý, v Klementinu bylo pokořeno několik teplotních rekordů. I Víska zaznamenala tropické teploty, nejvyšší dne 24. června, kdy mohli zdejší obyvatelé spatřit rtuť teploměru až na 33 °C ve stínu. K negativům teplého června patřilo sucho. Srážky nepřišly ani na Medarda a následný čtyřicetidenní srážkový monzun se nedostavil. Naopak následujících 56 dní přšelo pouze pětkrát, a to mimořádně slabě.

Tropický konec června odstartoval tropickou první polovinu léta. Ve znamení teplot přesahujících 30 °C, sucha a padajících teplotních rekordů proběhl prakticky celý červenec. Naopak srpen jakoby na letní počasí zapomněl a především jeho první polovina byla chladná a deštivá a srážky představovaly 185 % dlouhodobého průměru pro tento měsíc. Toto nepříznivé počasí velmi negativně poznamenalo sklizeň obilí. Jeho následkem se opozdily žně, poklesla kvalita obilí, ale i řepky, která nemohla být včas sklizena a došlo tak k jejímu otevírání a poklesu výnosu. Opakované deště opět rozvodnily Doubravu, která 8.

srpna zaplavila okolní louky a část silnice, čímž dočasně uzavřela cestu na Maleč. Rodina Hořínková byla částečně evakuována do budovy mateřské školky, voda opět zatopila několik sklepů a okolí lávky, kterou nechala obec zbudovat po záplavách na jaře. Celou událost dokonce medializoval deník Vysočina, který přišel s článkem (ovšem plným nepřesností) s titulkem: „Víska uklízí, voda zahrozila letos již potřetí.“

Umoudření počasí přineslo září, které nad námi rozprostřelo velmi teplé babí léto, údajně nejteplejší za několik posledních let. Teploty většinou přesahovaly 20 °C, ještě poslední zářijový den naměřili zdejší hlídači teploměrů krásných letních 24 °C (měsíční maximum 7. září bylo ještě o dva stupně vyšší). Srážky oproti srpnu výrazně poklesly a nepřesáhly 34 % průměrné zářijové hodnoty naměřené meteorology. Také říjen lze popsat jako nadprůměrně teplý s nejvyšší naměřenou teplotou 22 °C (padla 8. října). I když první mrazík se dostavil 17. října, ještě o čtyři dny později zaznamenaly teploměry 20 °C. Následující měsíc opět pokračovalo teplé počasí, když přesně v polovině měsíce přepisovali v pražském Klementinu teplotní maximum od počátku měření - tehdy naměřil vísecký teploměr 15 °C. I díky nim se stal tento podzim u nás nejteplejším od roku 1961, dle některých i za století. Ohřáli se obyvatelé celé Evropy, když ve Skandinávii registrovali nejteplejší podzim za posledních 300 let a ve Španělsku se ještě koncem listopadu běžně lidé koupali v moři.

Prosinec nenechal letošní extrémů stranou a opět jsme se v něm nadprůměrně ohřáli. První velmi jemný a dočasný sněhový poprašek se dostavil 14 dní před Vánoci, které ale proběhly na blátě. První den s celodenním mrazem zaznamenala Víska až 29. prosince, kdy také napadlo pět centimetrů sněhu, aby hned následně bílá pokrývka roztála. To zakončilo rok ohledně počasí plný extrémů a překvapení.

Registr obyvatel obce zaznamenal během roku 2006 bohužel největší propad za posledních několik let, když zde počet trvale hlášených obyvatel poklesl ze 182 na 172. V obci zemřel ve věku nedožitých 91 let nejstarší občan Visky pan Josef Žálský z čp. 63 a skonala také paní Jaroslava Benešová z čp. 34 ve věku 71 let. Naopak narodila se Kristýna Hořínková v čp. 31 a Radim Kalvoda v čp. 80. Úbytek obyvatel vznikl odstěhováním celkem 11 osob, vesměs zde již nějakou dobu nebydlících, což samozřejmě znamená pokles příjmů pro pokladnu místní obce. Jedna obyvatelka se přistěhovala. Svatby se dotýkaly Visky tentokrát ve třech případech. Během července se vdávala dcera bývalého starosty Pavla Březiny Petra Březinová, původně z čp. 7, která si v Trojanovicích brala Marka Bagara z Prahy. O tři týdny později 12. srpna se uskutečnil v malečském evangelickém kostele sňatek Přemysla Čapka z čp. 73 a Gabriely Kovářové z Prahy. Oba novomanželé, jejichž večerní hostina probíhala v místní sokolovně, budou v obci bydlet a upravují si domek čp. 14. A třetí svatbu představoval obřad konaný v Havlíčkově Brodě 2. listopadu mezi

Zdeňkem Březinou a Radkou Teclovou, kteří oba bydlí v novostavbě v čp. 77. Jedno manželství – Ondřeje Čapka z čp. 78 - se rozvedlo.

Veřejný život v obci nejvíce poznamenaly volby do obecního zastupitelstva, které se konaly ve dnech 20. a 21. října spolu s volbami senátními. Provázela je v tomto roce zde nezvykle dosti napjatá atmosféra. Zdejší obec byla od svého znovuosamostatnění zvyklá na poměrně rutinní postup předcházející volebnímu klání. Na popud starosty obce a zastupitelstva zde vždy došlo ke svolání veřejné schůze, kde měly jednotlivé spolky a osobnosti možnost navrhnout své kandidáty. Většinu z nich navrhovali místní sokolové a hasiči, případně vísecké ženy. Následně se sestavila kandidátka nezávislých kandidátů, kde každý byl volen sám za sebe, nezáleželo na pořadí na kandidátce a o vstupu do zastupitelstva rozhodoval čistě prostý počet hlasů. Tento způsob, který nejlépe a nejspravedlivěji odráží preference jednotlivých kandidátů, je, dle zde častého názoru, optimální zejména pro malé obce. V nich se lidé navzájem dobře znají a mohou tak nejlépe posoudit vhodnost určitého kandidáta pro post obecního zastupitele.

V letošním volebním roce zde ovšem došlo k jinému vývoji. Starostkou obce nebyla svolána veřejná schůze a otázka kandidátky nebyla projednávána ani zastupitelstvem obce. Místo tohoto u nás dosud běžného postupu vznikly v obci nestandartně dvě kandidátky. První s vylosovaným číslem jedna nesla název Koalice KDU-ČSL a Nestraníci a ve Vísece díky ní poprvé od znovuosamostatnění vznikla kandidátní listina vytvořená na bázi politické strany. Vytvořili ji stoupenci starostky obce ing. Ludmily Paclíkové. Kandidátka měla osm osobností, z toho čtyři ženy, konkrétně se jednalo o osobnosti v následujícím pořadí: Ludmila Paclíková, Ladislav Kalvoda, Vladimír Georgiev, Jana Šteklová, Ladislav Motl, Ivana Němcová, Luděk Musílek, Radka Teclová. Toto pořadí na kandidátce bylo závazné, ale bylo možné ho do jisté míry měnit na základě preferenčních hlasů. O vytvoření této kandidátní listiny však nebyla informována veřejnost v obci a místostarosta se o ní dozvěděl den před vypršením termínu pro registraci volebních kandidátek. Proto se rozhodl ještě těsně před vypršením registrační lhůty narychlo vytvořit konkurenční druhou kandidátní listinu nominovanou členy víseckých spolků. Oslovil proto jejich představitele, aby na ní kandidovali své zástupce. Všechny spolky tak učinily a vznikla tak listina vytvořená na zdejší poměry tradičním způsobem. Nazývala se Sdružení nezávislých kandidátů za Vísku krásnější a členové spolků na ní vyslali celkem devět osobností, které zastupovaly TJ Sokol Vísecká, Sdružení dobrovolných hasičů a Rybářský spolek. Na prvním místě kandidátky stál tehdejší místostarosta Ondřej Čapek, za každý spolek kandidovala jedna žena. Jednalo se o následující další osobnosti: Ludmila Málková, Dušan Kreibich, Jiří David, Martina Kreibichová, Přemysl Čapek, Josef Košťál, Jaroslav Kalvoda, Pavlína Krejčová. S ohledem na komplikovaný volební zákon i tato kandidátka fungovala jako sdružení, protože jinak by, vzhledem k již existující kandidátce číslo jedna, museli zástupci spolků kandidovat každý sám

za sebe na samostatném volebním lístku. To by je velmi znevýhodňovalo oproti kandidátce číslo jedna. I zde pak bylo pořadí závazné a vycházelo z pořadí po minulých volbách do obecního zastupitelstva.

Obě seskupení vydala svá volební prohlášení. Vydání obou předcházelo nejprve rozeslání Víseckého zpravodaje č. 3. Po dvouleté odmlce tak vyšel informační bulletin, který obsahoval slovo starostky obce a výčet jednotlivých aktivit, které se uskutečnily v končícím volebním období s procentuelním podílem jednotlivých zastupitelů na realizaci akce, tak jak ho viděla paní starostka. Vysvětlila zde snížení počtu členů zastupitelstva ze sedmi na pět členů – jednalo se o odstoupení paní Ludmily Málkové, v době, kdy se nedoporučovalo, aby ředitelka příspěvkové organizace řízené obcí (v tomto případě mateřská školka) byla členkou zastupitelstva, a pana Josefa Košťála. Ten uvedl jako důvod odstoupení skutečnost, že starostka postupuje proti zájmům občanů obce. Ing. Paclíková dále ve svém vyjádření uvedla, že funkčnost zastupitelstva byla proto problematická a v poslední době stagnovala jeho součinnost. Dále uvedla, že nyní na konci volebního období může prohlásit, že se orientuje v problematice své funkce, přestože do ní nastupovala bez zkušeností v komunální politice. Zmínila i skutečnost, že během jejího funkčního období došlo v zastupitelstvu ke schválení všech projednávaných návrhů s výjimkou snížení rychlosti na místních komunikacích. Úvodní slovo starostky také upozornilo na cenné služby, které obci prokazuje senátor JUDr. Petr Pithart při projednávání bezúplatného převodu sokolovny do vlastnictví obce. Vše uzavíralo poděkování za práci zastupitelů.

Po vydání zpravodaje následovalo volební prohlášení prohlášení Koalice KDU-ČSL a Nestráníci. To zahajoval úvodník starostky. V něm paní Ing. Paclíková uvedla svoji představu fungování zastupitelstva a jako úkol voličů stanovila vybrat zastupitelstvo ideální, čímž se, dle svého vyjádření, řídila při sestavování této kandidátky. Dále zde blíže charakterizovala jednotlivé kandidáty, jejich zkušenosti a kompetence. Poslední část prohlášení tvořil program kandidátky. Program měl devět bodů a sliboval mimo jiné pokračovat v úsilí o navrácení budovy sokolovny, její rekonstrukci a větší využití, výstavbu a opravu kanalizace a vybudování chodníků, ozdravení krajiny budováním rybníků, protierozních opatření, či zalesněním, zlepšení péče o zeleň v obci, dokončení výstavby nájemních bytů v prodejně, snížení rychlosti na místních komunikacích, či zasíťování parcel za obcí.

Bezprostředně po vydání zpravodaje a zmíněného prohlášení koalice následovala v poměrně zjitřené atmosféře tištěná reakce místostarosty obce nazvaná Slovo místostarosty. Ten se ve svém prohlášení distancoval od informací uvedených ve zpravodaji a vyslovil nesouhlas s hodnocením jednotlivých akcí. Uvedl, že chce informovat o některých krocích starostky obce, o kterých dle něj neinformovala občany či informovala zkresleně. Zmínil, že dle jeho soudu první dva roky byla spolupráce v zastupitelstvu, a také jeho součinnost se starostkou, dobrá. Vše se, dle jeho vyjádření, zhoršilo na počátku

roku 2005, odkdy začala, dle jeho soudu, starostka řešit většinu záležitostí sama bez jejich řádného projednání v zastupitelstvu, což mělo přinést jeho omezenou funkčnost. Dále místostarosta ve svém vyjádření upozornil na to, že v srpnu 2006 bylo bez vědomí většiny zastupitelstva provedeno výběrové řízení na firmu, která provede stavební úpravy prodejny potravin. Výběrové řízení provedla soukromá firma z pověření starostky a dle soudu místostarosty nebyla včas informována veřejnost, takže se řízení neúčastnily žádné firmy z obce ani blízkého okolí. Způsob realizace výběrového zřízení byl označen za nestandardní a nešťastný. Jako další problém bylo označeno vypracování cenové kalkulace na obnovu mlýnského náhonu, opět bez vědomí většiny členů zastupitelstva. Tento projekt dle zde uvedeného názoru není výhodný pro většinu obyvatel obce. Dále se Slovo zabývalo počiny místostarosty a jeho spolupracovníků ohledně získání sokolovny do obecního vlastnictví a pomocí senátora Pitharta v této záležitosti.

Souběžně s prohlášením místostarosty obdrželi zdejší občané do svých poštovních schránek i předvolebním prohlášení Sdružení nezávislých kandidátů Za Vísku krásnější. V něm byl nejprve popsán důvod vzniku kandidátky jako reakce na nesvolání veřejné schůze k problematice kandidátky a nevyzvání spolků, aby jmenovaly své zástupce. Následný program sliboval obnovení řešení problémů obce všemi zastupiteli, nedopustit zneužívání obce, jejího majetku a zaměstnanců k soukromým účelům, podporu místních spolků, rekonstrukci a zkvalitnění zázemí sokolovny, finanční dar při narození dítěte ve výši 10.000,- Kč pro rodiče, kteří jsou trvale hlášeni v obci, levné obecní pozemky pro výstavbu nových bytů, zachování školky a prodejny potravin v obci, zavedení internetu do místní knihovny a jeho využívání občany a možnost kulturního a společenského vyžití pro občany důchodového věku. Prohlášení uzavírala jména jednotlivých kandidátů.

Samotné volby se konaly za vysoké účasti, která dosáhla 117 hlasů ze 139 zapsaných voličů, tj. 84 % a patřila, jako již tradičně, k nejvyšším na okrese. Výrazně kontrastovala s celostátní účastí v těchto volbách, jež činila pouhých 46 %, ale i s účastí v kraji Vysočina představující 54 %. Vítězem voleb se stala kandidátka číslo dvě Za Vísku krásnější, která obdržela 59,8 % platných hlasů, konkurenční kandidátka KDU-ČSL a Nezaníci získala 40,2% hlasů. Do zastupitelstva díky komplikovanému systému přepočítávání hlasů včetně hlasů preferenčních postoupilo sedm následujících zastupitelů: čtyři za vítěznou kandidátní listinu, a to Ondřej Čapek, Přemysl Čapek, Josef Košťál a Ludmila Málková a tři z druhé listiny – Ludmila Paclíková, Ladislav Kalvoda a Ladislav Motl. Pořadí kandidátů dle počtu obdržených hlasů bylo následující: Ondřej Čapek 74, Přemysl Čapek 60, Ludmila Málková 59, Josef Košťál 59, Jiří David 55, Martina Kraibichová 52 (oba se nestali vinou komplikovaného volebního systému členy zastupitelstva, ač měli více hlasů, než následující úspěšní členové seznamu strany lidové a nezaníků), Ludmila Paclíková 51, Ladislav Kalvoda 50, Ladislav Motl 43 a pak následovali další kandidáti. Ze jmenovaného zastupitelstva následně odstoupil Ladislav Kalvoda, jeho náhradnice z dotyčné

kandidátky Jana Šteklová se místa vzdala a zastupitelem se tak stal Ing. Vladimír Georgiev, který podle počtu hlasů ve volebním klání (34) byl ve Vísce až dvanáctý, ale nastoupil jako sedmý člen do zastupitelstva.

Bezprostředně po volbách 25. října svolala dosavadní starostka obce povolební veřejnou schůzi do budovy sokolovny. Proběhla za účasti zhruba 40 občanů. Paní starostka uvedla, že se cítí poškozena vyjádřením místostarosty před volbami, nicméně že je potřeba začít pracovat pro obec a sporné záležitosti si vyjasnit. Nabídla, že bude nadále vykonávat svoji funkci, aby zúročila nabyté zkušenosti a označila možné následky toho, že by nevykonávala funkci starostky jako „katastrofické“ pro obec. Od účastníků ale zaznívaly vesměs kritické připomínky, v nichž bylo vytýkáno nesvolání veřejné schůze před volbami, sestavení vlastní kandidátky či nevypsání výběrového řízení pro stavbu bytů. Místostarosta během jednání poděkoval občanům za podporu vyjádřenou volebními preferencemi. Schůze tedy pouze doložila nezvykle napjatou atmosféru v obci.

V následujícím týdnu pak starostka obce svolala neoficiální informační schůzku, kde došlo k pokusu o jakési smířčí jednání mezi stranami. Starostka obce Ing. Paclíková zde vyjádřila své výhrady k programu vítězné kandidátky a mezi stranami opět nedošlo k dohodě.

Dne 6. listopadu se pak konala ustavující schůze nového zastupitelstva. Na schůzi, které se účastnilo šest zastupitelů, byl zvolen starostou obce pan Ondřej Čapek z čp. 78, a to počtem pěti hlasů, protikandidátka Ing. Ludmila Paclíková obdržela jeden hlas. Místostarostkou zvolili zastupitelé paní Ludmilu Málkovou z čp. 63, která obdržela čtyři hlasy, jeden hlas získal Ladislav Motl, jeden Ing. Ludmila Paclíková. Zvolenému starostovi je 31 let, pracuje jako zootechnik a vedoucí místního rozmnožovacího chovu prasat Zemědělského družstva Nová Ves – Víska a působí zároveň jako jeho místopředseda. Je rozvedený, má dvě děti. Místostarostce je 57 roků a působí jako ředitelka místní mateřské školky, je vdaná, má tři děti. V zastupitelstvu jsou dvě ženy, tedy o jednu méně než v minulém zastupitelstvu, věkový průměr zastupitelů mírně vzrostl. Zastupitelé zvolili také členy jednotlivých výborů, přičemž předsedkyní důležitého finančního výboru se stala bývalá starostka Ing. Ludmila Paclíková a předsedou kontrolního výboru zvolili zastupitelé Ladislava Kalvodu, opět z „opoziční“ kandidátky (ten ale, jak je již uvedeno výše, ze zastupitelstva později odstoupil). Do výborů (kontrolní a finanční) a stavební komise nominovali členové zastupitelstva ještě celkem dalších pět osob, které nejsou členy zastupitelstva, ale byly ochotny se podílet na práci pro obec. Konkrétně se jedná o Ing. Radka Křivského a Martinu Kreibichovou (členové finančního výboru), Jiřího Davida a Pavlínu Krejčovou (kontrolní výbor) a Jaroslava Kalvodu (stavební komise).

Kromě voleb komunálních proběhly ve Vísce samozřejmě i volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu a místní voliči se jich mohli zúčastnit ve dnech 2. a 3. června na obvyklém místě v budově mateřské školky. K volebním

urnám přišlo 113 ze 138 zapsaných voličů a volební účast tak představovala necelých 82 %, což přesáhlo účast celostátní o 18 %. Vítězem voleb ve Vísce se stala strana sociálnědemokratická, která zde získala 26 % (celostátně obdržela 32 %, což jí zajistilo druhé místo). O příčku níže se v obci umístila zde historicky nejvyšším procentem hlasů Občanská demokratická strana, celostátní vítěz voleb, již volilo 21 % místních voličů (celostátně 35 %). Třetí místo si na pomyslném víseckém žebříčku zajistili v obci i kraji tradičně silní lidovci s 16 %, což představovalo více než dvojnásobek jejich celostátního procentuálního zisku (7 %). Výsledky čtvrtých komunistů (celostátně třetí) zcela s 12 % kopírovaly celostátní procentuální výsledek. Naopak Strana zelených (celostátně 6 %) by se ve Vísce s jedním procentem do parlamentu nedostala. Výsledky voleb v obci se odlišovaly i od výsledků kraje Vysočina. Tradičně slabší výsledky zde získaly nejsilnější strany – sociální demokracie zde v porovnání s krajem získala o téměř 10 % méně hlasů (v kraji 35,4 %), také občanští demokraté zde ve srovnání s krajem ztratili 6 %. V porovnání s posledními parlamentními volbami zde ale zaznamenaly prudký nárůst podpory, ze čtvrtého místa v pořadí s pouhými 10 % se katapultovali na místo druhé a přibraly 16 % voličů, čímž v obci více než zdvojnásobili počet svých hlasů. Naopak sociální demokraté zaznamenaly ve Vísce pokles svých preferencí o 10 % ve srovnání se čtyři roky starými údaji, což opět nekoresponduje s celorepublikovými výsledky, kde, ač druzí, procentuálně posílili. Lidovci obhájili svoji velmi dobrou pozici v obci, když procentuálně získali o 1/4 více hlasů než v kraji (12,6 %), naopak komunisté zde jsou dlouhodobě spíše slabší, než by ukazovaly krajské výsledky (v kraji třetí s 14,6%).

Trojici víseckých voleb doplňovaly podzimní volby senátní, jejichž první kolo probíhalo souběžně s volbami komunálními. V tomto prvním kole si zdejší voliči mohli vybrat z celkem sedmi kandidátů. V celém senátním obvodu složeném z části Havlíčkobrodsko a Chrudimsko postoupila do druhého kola ing. Jana Fisherová, havlíčkobrodská starostka a kandidátka občanských demokratů, s mírným náskokem necelých 2000 hlasů (34,5 %) a dosavadní senátor JUDr. Petr Pithart (30,7 %). Ten kandidoval jako již tradičně za stranu lidovou. Volební účast při těchto volbách ve Vísce činila necelých 76 %, tedy méně, než při souběžných volbách komunálních. Celostátně se jich účastnilo pouze 42 % oprávněných voličů, v našem senátním obvodu Chrudim pak 48 %, takže Víska jako obvykle ohledně volební účasti excelovala. Jako jednoznačný vítěz volebního klání vyšel v obci Petr Pithart, který zde obdržel 63 hlasů, v procentuálním vyjádření 62 %. Na druhém místě se pak umístila Jana Fisherová s 21 hlasy (21 %) a jako třetí skončil kandidát sociální demokracie Jaroslav Trávníček s pouhými 8 hlasy (8 %).

Ke druhému kolu senátních voleb mohli občané přijít již o týden později ve dnech 27. a 28. října. Volební účast byla tentokrát poměrně slabá – ze zapsaných 139 voličů dorazilo k urnám pouze 51, tedy pouhých 36,7 %. I v tomto případě však volební účast přesahovala celorepublikové hodnoty, které

dosáhly pouze 21 % (stejně číslo platilo i pro zdejší senátní obvod). Volební klání v naší obci skončilo naprosto jednoznačně. Nezpochybnitelným vítězem se stal Petr Pithart, který zde obdržel 44 hlasů (tedy 86 % hlasů), zatímco jeho konkurentka získala pouhých sedm hlasů. Senátor Pithart se stal již potřetí i vítězem v celém obvodu, ovšem vítězem mimořádně těsným. Obdržel o pouhých 24 hlasů více než jeho protikandidátka a zvítězil tak nejtěsnějším poměrem v celém státě 50,04: 49,96 % hlasů. Pro obec je ale jeho vítězství velmi dobrou zprávou, protože dosavadní i budoucí senátor se angažuje velmi výrazně ve prospěch převedení budovy sokolovny do vlastnictví obce a v tomto směru odvedl pro Vísku obrovské množství práce. Vísku již několikrát navštívil, přispěl sponzorským darem na vybavení místní mateřské školky a živě a hlavně produktivně se zajímá o dění v okolí, například v regionu Podoubraví. Do zdejší obce zavítal v tomto roce na počátku dubna s cílem seznámit se se situací vyvolanou opakovanými povodněmi Doubravy a právě tehdy přislíbil tehdejšímu místostarostovi pomoc při získání budovy sokolovny do majetku Visky. Svoji návštěvu pak zopakoval během června, kdy jednal na obecním úřadě právě o převodu zmíněné nemovitosti. V celém jeho obvodu je za ním vidět velké množství konkrétní prospěšné práce, a proto se zde těší všeobecné důvěře a podpoře. To se ostatně ve zdejších volbách velmi jasně ukázalo a mohli bychom tvrdit, že oněch rozhodujících 24 hlasů vzešlo právě z Visky. Protože kdyby je zde senátor Pithart neobdržel, jako vítěz by, vzhledem k mimořádně těsnému výsledku volebního klání, ze souboje odcházela jeho konkurentka. Doufejme, že pan senátor Pithart bude nadále pokračovat ve své zdařilé práci ve prospěch naší obce a malých obcí vůbec.

Rozhodování o dění v obci leželo, samozřejmě kromě starostky a místostarosty, především na bedrech obecního zastupitelstva. To se během roku sešlo celkem 11x, z toho za prvních deset měsíců 6 x ještě ve starém složení, a za zbylé dva měsíce 5x již ve složení novém. Od voleb se zastupitelstvo v novém složení začalo scházet pravidelně vždy každou první středu v měsíci. Pomineme-li první povolební schůzi zastupitelů, jejíž výsledky již byly výše popsány, jako častý námět ostatních zasedání se objevovalo několik záležitostí.

Zřejmě nejčastěji projednávaným bodem programu zastupitelů se stala otázka výstavby bytů nad budovou současné prodejny potravin. S návrhem přišla starostka obce na počátku roku, s tím že pro výstavbu bude možné využít dotaci ve výši 1.650.00 Kč ze Státního fondu rozvoje bydlení. Plán původně počítal s tím, že by obec doplatila částku zhruba milión korun. Jednalo se o projekt výstavby tří sociálních bytů – jednoho v přízemí místo nevyužívaných skladovacích prostor a dvou v patře, přičemž by došlo k zvednutí a zastřešení celé budovy. S projektem bylo nejprve seznámeno zastupitelstvo a následně došlo ke svolání dvou veřejných schůzí během jednoho dne – dopolední do sokolovny a večerní do Pohostinství u Fajmanů. Zde došlo k představení projektu občanům a ti mohli na místě svým podpisem do podpisových archů podpořit či nepodpořit plánovanou výstavbu. Většina podpisů pak vyzněla pro

výstavbu objektu. Na celou stavbu pak starostka obce vypsala výběrové řízení, které realizovala firma místního občana a majitele realitní kanceláře se sídlem v Hlinsku Vladimíra Georgieva, ovšem bez vědomí většiny zastupitelstva. Z něj poté vzešla jako vítěz firma PLASTER Hlinsko s. r. o. s cenovou kalkulací 4,77 mil. Kč. Bohužel během řízení nebyly osloveny místní firmy a také nabízená cena dosti převyšovala původní předpoklady. S firmou byla přesto uzavřena smlouva o dílo, která však byla datována dříve (9.8.), než ukončení výběrového řízení (16.8.).

Nové zastupitelstvo provedlo kontrolu veškeré dokumentace ke stavbě, a to především zásluhou člena finanční komise Ing. Radka Křivského. Zjistilo zásadní nedostatky, které se týkaly zejména průběhu výběrového řízení. Dle jeho soudu nebyl dodržen předepsaný zákonný postup při zadávání zakázky. Podle mínění většiny nových zastupitelů tak hrozilo, že dotace přislíbená Státním fondem pro rozvoj bydlení by v případě zjištění nedostatků mohla být požadována fondem zpět, a to včetně penále. Nové vedení obce se v tomto případě obávalo vážných finančních problémů a odmítlo riziko podstoupit. Nově zvolení zastupitelé tak rozhodli o neplatnosti výběrového řízení a zrušení smlouvy o dílo se jmenovanou firmou, ovšem následně bylo nutno uhradit firmě částku 99 365 Kč za vypracování projektové dokumentace. K celé záležitosti pak svolalo veřejnou schůzi do Pohostinství u Fajmanů a vysvětlilo ji v prvním čísle občasníku Vísecké listy, které starosta obce začal vydávat (předpokládaná frekvence jejich vydávání je dvakrát ročně. Na veřejné schůzi starosta obce seznámil ty, kteří jednání poctily svou návštěvou, se situací ohledně kontroverzní stavby. Navrhl pokračovat v realizaci projektu, ale vypsát nové výběrové řízení a financování celé stavby rozložit na několik let, aby nebyly ohroženy další plánované investiční akce. Tuto představu podpořila většina občanů a následně schválilo i zastupitelstvo.

Další opakovaný bod jednání představovala otázka znaku a praporu obce. Jeho pořízení navrhla již delší dobu před komunálními volbami starostka obce Ing. Ludmila Paclíková a zpracování návrhu bylo zadáno firmě Velebný z Ústí nad Orlicí. Po prvních konzultacích, které zahrnovaly i studium erbů původních majitelů obce, vyrobila firma celkem čtyři návrhy znaku. Na dvou se objevil motiv havrana nesoucího v zobáku dubovou větvičku, nebo snítku kmínu, na dalších dvou byl motiv loukotě doplněný obilnými klasy a opět dubem, či kmínem. Všechny návrhy obec vyvěsila k posouzení a uspořádala k nim veřejnou schůzi a občané měli také možnost hlasovat pro vítězný návrh. Na schůzi obyvatelé vznášeli četné návrhy a připomínky. Z nich nakonec byly do vítězné varianty s havranem prosazeny tři: lipová větvička s listem a květem do zobáku havrana jako symbol víseckého lipového stromořadí, které dnes patří k hlavním dominantám obce (lípa je zároveň starý český a slovanský symbol), dále pak namísto původního horního pásu nad havranem trojúhelníky, které symbolizují panorama vrcholů Železných hor a do spodní části erbu pak motiv vlny, jež má upomínat na řeku Doubravu. Firma tyto návrhy zapracovala do

závěrečné varianty a ta pak byla zaslána do Poslanecké sněmovny Parlamentu k příslušnému schválení.

K dalším námětům zasedání zastupitelů patřila například otázka finančních dotací pro činnost místních spolků, projednávání územního plánu obce, prodeje obecních pozemků, nebo nabídka novoveského starosty, aby se obec připojila k plánovanému projektu novoveské čistírny odpadních vod.

Rozpočet obce skončil mírným deficitem, když celkové čerpané příjmy představovaly 1.911,223 Kč, zatímco výdaje se ustálily na hodnotě 2.046,894 Kč. K největším výdajovým položkám patřily investice do úpravy tenisového kurtu, jeho oplocení a oplocení fotbalového hřiště.

Ekonomický život v obci byl během roku v očích mnoha občanů stále přednostně spjat s místním zemědělstvím, ač jeho význam jako zdroje obživy zde stále klesá. Mohli bychom o něm prohlásit, že se z hlediska celostátního toto odvětví podle mnohých ukazatelů dostává z krize, ač jeho situace je nadále komplikovaná, ale od vstupu naší země do Evropské unie vykazuje jako celek zisk. Ziskem skončilo i hospodaření zdejšího družstva a to přesto, že počasí nebylo k zemědělcům příliš nakloněno. První komplikace se objevila již na počátku roku v podobě dlouhotrvající sněhové pokrývky, která zdejší pole tížila první tři měsíce roku a znemožňovala zemědělské práce. A tak ještě 12. března na který připadá v katolickém kalendáři svatý Řehoř, k němuž se váže pranostika na svatého Řehoře líný sedlák, který neoře, bylo na zdejších polích na 28 cm sněhu. Dlouhodobě ležící sníh na nezamrzlé půdě způsobil prořídnutí ozimů a rozšíření plísni, takže celkem 134 ha ozimého ječmene a pšenice muselo být zaoráno. Zahájení jarních prací se poměrně výrazně protáhlo a například setí jarního ječmene začalo až 20. dubna. Naopak tropická vedra a sucho v červnu přispěly k rychlému zrání plodin, které pak dozrály nezvykle téměř všechny ve stejnou dobu, což komplikovalo jejich sklizeň. Ta začala 25. července sekáním ječmene. Výnosy hodnotil agronom a předseda družstva ing. Karel Hromica jako nadprůměrné u řepky a krmných obilovin. Jedinou ztrátovou plodinou byla kukuřice, ostatní pěstované plodiny vykázaly zisk. Nejdůležitějším zdrojem příjmů se pak tradičně stala řepka, zatímco většina obilovin skončila v krmném fondu místní živočišné výroby. Rostlinná výroba družstva vykázala zisk, a to hlavně díky dotacím, které letos pro celé družstvo překročily šest miliónů korun. Ziskem skončilo i středisko chovu skotu, a to hlavně díky prodeji býků, zatímco výnosy z prodeje mléka se rovnaly nákladům. Naopak vísecký rozmnožovací chov prasat uzavřel účetní období ztrátou. Během roku ji sužovaly především dlouhodobě nízké výkupní ceny vepřového masa, zastaralé technologie části provozu a také zamořenost chovu nemocmi. Jejich původ nedokázaly odhalit kontroly veterinárních lékařů a efektivní léčba se ukázala jako velmi drahá záležitost a hlavně výsledky se příliš nedostavovaly. Proto se ve vedení družstva objevovaly i úvahy o omezení či uzavření provozu, což by postihlo zde zaměstnané místní obyvatele. Zřejmě by nebylo prozíravé

ani z dlouhodobého hlediska, protože ziskovost jednotlivých druhů zemědělské výroby se může měnit a v 90. letech to naopak byla zdejší odchovna, která finančně držela družstvo nad vodou. Družstvo mělo 41 zaměstnanců, z toho dva ukrajinské státní příslušníky, 151 členů a průměrná mzda činila 15 600 Kč, tedy zhruba o čtvrtinu méně než celostátní průměr, u dělníků pak 13 900, ovšem u místní odchovny této výše zdaleka dosaženo nebylo.

Další zdejší provozovny – především firma Lacman, prodejna potravin a Pohostinství U Fajmanů prošly rokem 2006 bez výraznějších změn v činnosti. Nájem prodejny potravin během roku po odsouhlasení obecního zastupitelstva poklesl na 1250 Kč měsíčně, tržby jsou zde dle vyjádření paní prodavačky bohužel spíše malé (provozovatelem je stále paní Eva Lihhartová z Horního Bradla). Nemalá část obyvatel nakupuje v Chotěboři, kde často lidé pracují a také jsou zde ceny zboží, především v diskontních prodejnách, samozřejmě nižší. V obci nadále, jako v minulých letech, působí i další firmy místních živnostníků, jako je Kovoobrábění Vlasta Křivský, Lukáš David - zednictví, Kalvoda Jaroslav - zednické práce, Josef Košťál – lesní práce, těžební činnost a přibližování dřeva, Aleš Košťál – tesař, truhlář a Helena Moravcová, která v sousední Malči provozuje obchod s textilem a hračkami.

Stavební ruch probíhal ve Vísce více než jindy v režii obce. Ta zde během jara odstartovala především práce na výstavbě multifunkčního hřiště pro volejbal a další míčové hry sloužícího i jako tenisový kurt. Práce na zakázce se ujala firma Agroekol z Chotěboře a její součástí se kromě náročného položení nového povrchu hřiště, stavby oplocení stala i meliorace sousedního pozemku, kde by v budoucnu mohlo být vybudováno hřiště pro děti. Práce zde trvaly od jara do pozdního podzimu. Velkou měrou se na nich podílel zaměstnanec obce Jan Hořínek a účastnili se jí i brigádníci z řad obyvatel obce. Týkaly se i sousedního fotbalového hřiště, kde byla například opravována vodní propust' na straně u sokolovny. Obec nechala během roku také vybudovat zděný taras vedle schodiště do sokolovny. Taras bude sloužit především v teplejších měsících k příjemnému posezení například během nedělních odpolední, kdy se zde odehrávají zápasy místního fotbalového mužského týmu. Část fotbalového hřiště dostala nové oplocení, které bylo natřeno modrou a bílou barvou – tj. barvami klubu místní TJ Sokol.

Privátní stavební činnost představovala především výstavba domku na pozemku bývalé rodiny Vařečkovy a později Dagmar Kudláčkové (bývalé čp. 39), který zde pro paní Barboru Kudláčkovou z Prahy stavěla firma Škaryd z Chotěboře. Nový domek bude sloužit jako rekreační objekt. Interiér rodinného domku přebudoval Přemysl Čapek z čp. 14 a stavební práce realizoval i Vladimír Georgiev, majitel bývalého víseckého mlýna.

Velmi očekávanou změnu v dopravě představovalo zavedení bodového systému pro řidiče, který začal platit 1. července tohoto roku. Měl zamezit

rostoucí nehodovosti a rostoucímu počtu smrtelných úrazů na zdejších silnicích, jež patří v přepočtu na počet obyvatel v zemích Evropské unie k naprosto rekordním. Zpočátku skutečně došlo k prudkému poklesu počtu dopravních nehod, později i vzhledem k liknavému a problematickému uplatňování systému a jeho zpochybňování ze strany některých politiků, začal počet nehod opět narůstat směrem k dosud převažujícím vysokým údajům. Pro dopravu v tomto roce byl charakteristický také nárůst cen především benzínu, jehož cena přesáhla v létě dříve nevídaných 30 Kč za litr. Tento vzestup vyvolal prudký růst ceny ropy v posledních letech, což se projevilo například i na cenách autobusových jízdenek. Do Chotěboře tak již jízdenka se společností Jaroslav Perfilov Prachovice na lince Čechovice – Havlíčkův Brod stojí nebývalých 12 Kč. Raritu v oblasti dopravy pak představovalo květnové přistání helikoptéry společnosti ČEZ, která ve zdejší oblasti kontrolovala vedení vysokého napětí a při přistání na místním hřišti doplňovala palivo. Posádka umožnila stroj navštívit dětem z místní mateřské školky, které získaly z celé události pěknou fotografii a určitě nezapomenutelný zážitek. Dopravní obslužnost Vísky autobusy zůstala na úrovni předchozích let, zatímco počet osobních aut zde v posledních letech pozvolna, ale stabilně vzrůstá. Mírně roste i kvalita vozového parku s tím, jak se zvyšuje životní standart zdejších obyvatel.

Zdravotnictví a celou veřejnost nejen v našem regionu, ale v celém státě, šokovala kauza tzv. heparinového vraha Petra Zelenky, bývalého zaměstnance havlíčkobrodské nemocnice, kterou prošli snad všichni zdejší obyvatelé. Třicetiletý mladík, který v nemocnici pracoval na anesteziologicko resuscitačním oddělení, byl policií obviněn z toho, že zde hospitalizovaným pacientům tajně podával lék heparin na ředění krve a jeho vysokými koncentracemi usmrtil celkem sedm osob. Poté, co primář oddělení MUDr. Longin pojal jisté podezření o nesrovnalostech, byl Petr Zelenka z havlíčkobrodské nemocnice propuštěn, ale odešel pracovat do nemocnice v Jihlavě. Případ začala řešit policie, ovšem vyšetřování se z pohledu veřejnosti značně vleкло, nicméně podezřelý byl zatčen a uvězněn a krajský hejtman následně odvolal i ředitele nemocnice. Motivy vražd se policii nepodařilo vypátrat. Celá událost plnila dlouhou dobu první stránky novin a programy celostátních televizí. Případ heparinového vraha otřásl zdejšími obyvateli a rozhodně neposílil jejich důvěru v poslední době kritizovaný zdravotnický systém. A to i proto, že jednou z obětí řádění nepatinového vraha se stal i pan Jaroslav Motl ze sousední Nové Vsi, ač ten naštěstí jeho „experiment“ s podáváním heparinu přežil. Na druhou stranu je ovšem nutné uvést, že havlíčkobrodská nemocnice se jako celek těší velmi dobré pověsti, svoji kvalitou dle všeobecného mínění například podstatně převyšuje krajskou nemocnici v Jihlavě. V průzkumu Svazu pacientů ČR v tomto roce skončila na výborném osmém místě z celkem 200 nemocnic v našem státě, přičemž hodnocen byl

především přístup k pacientům. Vynikající úroveň má například zdejší porodnice, která se v jednom z celorepublikových průzkumů kvality ocitla na druhém místě žebříčku hned po vyhlášeném pražském Ústavu pro matku a dítě v Podolí. Je otázkou, zda nešťastná událost dobrou pověst místního nemocničního zařízení do budoucna nepoškodí.

Na rozdíl od zdravotnictví nezaznamenalo zdejší školství žádnou podobnou událost, která by nějakým způsobem ohrozila jeho vcelku dobrou pověst. Zdejší mateřská školka prožila školní rok 2005/2006 jako úspěšný. Na jeho počátku vykazala celkem 36 dětí. Jedenáct z nich bylo v předškolním věku. Školka provozovala dvě třídy, jednu běžnou s 20 žáky a logopedickou, jež navštěvovalo 16 dětí. Na rozdíl například od blízké Chotěboře, kde pro rodiče často bývá problém umístit svého potomka do logopedické třídy, zde je všem potřebným zájemcům vyhověno. Řady paní učitelek posílila v tomto roce paní učitelka Rejlová, která se vrátila z mateřské dovolené a ještě paní Jana Kalvodová, jež nastoupila jako osobní asistentka jedné z žaček školky, kterou je postižená dívka z Kazachstánu dojíždějící do školky z Běstviny. Učitelský personál připravil, tak jako v jiných letech, pro své svěřence velmi kvalitní a pestrý program. Děti mohly v Chotěboři navštívit celkem pět divadelních představení a další navíc pro ně sehráli i žáci novoveské základní školy při návštěvě víceckých předškoláčků v Nové Vsi. Děti velmi oblíbenou součástí celoročního programu školky představovaly výlety. Letos se žáčci vícecké školky vypravily do Chotěboře, do Vilémova na pozorování daňků a na zmrzlinový pohár a spolu s rodiči do Liberce na návštěvu aquaparku a zábavního centra Babylón. Netradiční akci představovala dvoudenní červnová hra, při které nejprve děti odjely na návštěvu chotěbořského zámeckého parku a na občerstvení do města, poté hledaly v lese poklad a koupali se v bazénu u rodiny Paclíkovy. Večer pak opékaly buřty a v noci přespávaly ve školce, což bylo pro mnohé z nich nemalé dobrodružství.

Naopak tradiční součástí školního roku představovala například vánoční besídka – dopolední pro vícecké seniory a odpolední pro rodiny a příbuzné školáčků. Zde děti předvedly celé pásmo písniček, básniček, tanečků a scének, kterým kralovaly paní Zima a Sněhurka s vypůjčenými krásnými kostýmy. Také ostatní děti vystupovaly ve speciálních oblečcích – dívky ve světle modrých batikovaných sukních a bílých tričkách a chlapci v modrých riflích, bílých tričkách a batikovaných šátcích. Děti kromě účasti na zábavných akcích celý školní rok samozřejmě pracovaly dle výchovného programu školky, který zahrnoval třeba vyrábění velikonoční výzdoby, masek a výzdoby na maškarní bál a spousty dalších užitečných věcí. Také letošní dlouhou a pro zimní radovánky ideální zimu si svěřenci školky, na rozdíl od dospělých, nemohly vynachválit. Školka tak celkově během školního roku předvedla rodičům, že kvalitní péče o děti v našem školství je možná i v podmínkách tak malé vesnice, jakou představuje právě naše obec.

Stálíci života ve Vísce představovaly v jinak bouřlivém roce 2006 místní spolky, které svoji činnost vyvíjely bez významných výkyvů tak jako v jiných letech této dekády. Nejpočetnější zdejší spolek TJ Sokol Víska soustředil svoji činnost zejména okolo fotbalu. Jeho družstvo zakončilo sezónu 2005/2006 na devátém místě III. třídy okresu z celkového počtu 14 týmů. Ve srovnání s předcházející sezónou se místní propadli o tři pozice. Své pravidelné tréninky zde konalo i družstvo místních žáků, které vede starosta obce Ondřej Čapek.

Během posledního červencového víkendu zorganizovali víceští fotbalisté již tradiční Memoriál Jaroslava Fajmana, kterého se účastnilo tentokrát šest družstev. Na prvním místě naprosto překvapivě skončil tým Víska 62 (62 podle roku založení zdejšího fotbalového družstva), který tvořili bývalí víceští reprezentanti v kopané. Za nimi se ocitlo Jeřišno a až jako třetí skončilo družstvo reprezentující současné barvy Vísky, což budou old stars nynějšímu týmu ještě dlouho dlouho připomínat. Na dalších místech pak skončila družstva Libice, Malče a družstvo německých přátel z Lohmenu. Memoriál zde sledovalo zhruba 200 diváků, jako nejstarší střelec byl vyhodnocen pan Karel Březina, který vsítil gól ve věku 55 let. Nejstarším hráčem se stal Kurt Schwinkendorf z Lohmenu, jemuž v aktivní účasti nebránilo ani jeho 63 roků.

Zřejmě nejvýraznější společenskou akcí zdejších sokolů byla právě návštěva přátel z Německa, která se uskutečnila v předposledním týdnu července. Z partnerského Lohmenu přijelo tentokrát osm hostů a strávili zde čtyři příjemné dny. Jejich návštěva začala ve čtvrtek společným posezením zdejších sokolů a německých přátel v Pohostinství U Fajmanů, které se protáhlo dlouho do nočních hodin a účastníci ho označili za velmi bujaré. V pátek se němečtí partneři vypravili do havlíčkobrodského pivovaru Rebel na prohlídku provozu a oběd v pivovarské restauraci a poté následoval v odpoledních hodinách mezinárodní fotbalový zápas Víska : Lohmen na zdejším fotbalovém hřišti, který skončil vítězstvím místních. Rebelem den začal a rebelem musel taky skončit. Gravitační síla místního pohostinství tehdy opět zapůsobila a jako magnet přitáhla všechny účastníky do zdí zdejší Mekky přátel lahodného moku, mezi stěny vísecké hospůdky nejprve na slavnostní večeři a poté na bezuzdnou konzumaci našeho národního nápoje. V sobotu byl kromě účasti na zmíněném Memoriálu pro Lohmenské připraven i výlet s koupáním na sečskou přehradu a vzájemné česko – německé družení pak zakončila diskotéka v budově sokolovny za účasti asi 60 místních i přespolních. Hostům z Německa se zdejší pobyt velmi líbil, jak o tom svědčí článek uveřejněný na jejich internetových stránkách pod názvem: „ Malá cestovní zpráva, aneb rychle do hospody“. Návštěva německých partnerů se v tomto roce vyznačovala celkově mnohem vyšší kvalitou. Byla to především zásluha Ing. Radka Křivského, který se stal hlavním organizátorem výměny a spolu s Ondřejem Čapkem připravil program pro německé návštěvníky. Příjemnou změnou se stalo i to, že zatímco jindy místní sokol zajistil hostům pouze rezervaci hotelu, nyní se o ně postaral naprosto komplexně

– hosté se ubytovali u Ondřeje Čapka, bylo postaráno o jejich stravu a veškeré náležitosti, tak jak to němečtí partneři vždy dělají, když členové našeho sokola přijedou do Lohmenu. Během návštěvy také hlavní organizátor vzájemných setkávání z německé strany Kurt Schwinkendorf, který o přátelské vztahy pečoval již od jejich počátků, předal pomyslnou štafetu mladšímu kolegovi Thomasi Kussnerovi, s nímž komunikuje právě Radek Křivský.

O pestrý průběh fotbalového roku se kromě nasazení místních fotbalistů a činovníků a členů Sokola zasloužili v nemalé míře i sponzoři, kteří pomáhali financovat potřeby zdejšího fotbalu. K nim dlouhodobě patří především generální sponzor firma Koreček a na sponzoringu zdejšího týmu se podílely, nejen v tomto roce, i obec Víška, firmy VKS Pohledští Dvořáci, Pohostinství U Fajmanů, Zemědělské družstvo Nová Ves – Víška a Produkt Bohemia.

O pěkné pokračování zdejších tradic v duchu toho nejlepšího ze sokolského hnutí se postarala čtveřice zdejších žen, která se v rámci skladby Zpěv naděje účastnila 14. Vsesokolského sletu v Praze na Strahově. Zdejší ženy, které nacvičovaly v rámci novoveského sokola, strávily v Praze příjemných šest sletových dní. Při nich si, kromě každodenních nácviků a sletového vystoupení přenášeného televizí, užily i pražských hospůdek, kavárniček a cukráren daleko od svých často věčně bručících a nespokojených mužských protějšků. Takže dámská jízda v bílých úborech s červenými a modrými šátky se opravdu vydařila a sokolky se již těší na další slet o šest let později.

Fotbalový míč spojoval v tomto roce nejenom místní sokoly, ale také „starší pány“ z víseckého Bago klubu. Jejich obdobou Memoriálu Jaroslava Fajmana je již tradičně mnoho let výborně organizovaný Bago turnaj, který se tentokrát odehrál 17. června. Zahrát fotbálek si na něj přijelo celkem sedm týmů a vavříny vítěze si odvezlo družstvo z Jihlavy. Z dalších účastníků dorazil například Víšku opakovaně navštěvující tým NAA Pardubice, nebo družstvo Vodovody a kanalizace Havlíčkův Brod. Nechyběla ani každonedělním tréninkem zocelená sestava místních bagistů. Ke společenskému životu v obci a k navýšení konzumace alkoholických nápojů přispěli bagisti pořádáním tradičního plesu v Pohostinství U Fajmanů, kde se sál vlnil v rytmech kapely Medvědi z Pardubic.

V duchu zvyklostí rámuječích každoroční činnost pokračovali i zdejší dobrovolní hasiči. K jejich jednoznačným úspěchům patřil vstup pěti nových mladých členů, respektive členek (jednalo se o čtyři ženy a jednoho muže), díky čemuž došlo k omlazení sboru. Nové členky se aktivně zapojily do činnosti především do nácviku na okrskovou soutěž ve Vepříkově, v níž družstvo žen skončilo na pěkném třetím místě a družstvo mužů skončilo páté v poměrně značné konkurenci, což lze také považovat za úspěch. Členové sboru asistovali, když se z břehů vylila zdejší řeka a potok, kdy společně s profesionálními hasiči z Chotěboře monitorovali rozvodněnou Doubravu a podíleli se na částečné evakuaci rodiny Hořínkovy. Na zdejší posvícení zorganizovali taneční zábavu v sokolovně.

Rybářský spolek uskutečnil v tomto roce po roční přestávce výlov rybníka Společný. Účast místních i přespolních na výlovu byla velmi solidní, rybáři projevovali spokojenost s úlovkem i s prodejem. Kapři, štiky a amuři tak mohli zaplnit místní mrazáky, aby následně ozdobili štědrovečerní stoly ve Vísce a okolí. Pestrostí se u Společného vyznačoval nejenom úlovek, ale i občerstvení – podávala se výborná knedlíčková polévka, smažené rybí podkovy, k pití se nabízelo nealko, pivo, ale i další v našich krajích oblíbené alkoholické nápoje, z nichž poslední dobou zaznamenává renesanci tzv. tuzemák, tj. bývalý rum, jež musel být po vstupu do EU přejmenován. Spolek během roku částečně pozměnil pravidla své činnosti, když umožnil rybaření na povolenky každou sobotu, přičemž doposud to bylo pouze jednou za 14 dní. Ostatní pravidla zůstala nezměněna. V době vísecké poutě, která tentokrát připadla na svůj nejzazší možný termín – poslední víkend v červnu, uspořádali rybáři pouťovou zábavu u rybníka Společný. Účast tance a zábavy chtivých byla tentokrát velmi hojná. Celá trachtace se, dle zúčastněných tančících či v některých případech potácejících se dle tónů kapely Trik, velmi vydařila.

Kromě zmíněné poutě a posvícení se ve Vísce slavil i příchod jara tradičním pálením čarodějnic a stavbou obecní májky. Zdejší omladina stavěla tentokrát tradiční májku obecní a dále májku předsvatební u domku Přemysla Čapka čp. 14, který, v duchu rodinné tradice, přivlekl sobě nevěstu až z hlavního města. Kácení májek doprovázené bujarým veselím a zvýšenou hladinou alkoholu v krvi následovalo o čtyři týdny později. Naopak kulturní činnost ve Vísce stagnovala a omezovala se na půjčování knih z místní knihovny omezenému a klesajícímu počtu čtenářů, pokud za kulturu nebudeme považovat například vystoupení striptérky, které dostal jako dar od svých přátel během oslav 50. narozenin místní zastupitel Josef Košťál. Jinak podobně bujarých oslav narozenin, byť k radosti manželek bez zmíněného netradičního daru, se zde uskutečňuje nemalé množství a svědčí o značné družnosti a pospolitosti lidu vezdejšího.

Určité ztišení po roce bohatém na politické dění i společenský život přinesly až vánoční svátky. Během nich obec nechala ozdobit barevnými žárovkami a osvětit borovičku rostoucí u pomníku padlých a rozeslat občanům PF, tentokrát s pohledem na zasněženou silnici vedoucí od hájenky do naší obce. Zájemci si mohli na obci také zakoupit kalendář regionu Podoubraví, kde nechyběly ani záběry z Visky. Silvestr proběhl ve Vísce bez velkých oslav, konec roku připomněly rachejtle a malé soukromé pyrotechnické exhibice. Rok 2006 tak skončil vesměs ve znamení klidu a hojnosti a nezbyvá si než přát, aby to tak bylo i v letech dalších.